

Veterinärvård i Malawi

I april besökte jag LSPCA i Malawi. LSPCA, Lilongwe Society for the Protection of Animals, var när organisationen grundades år 2008 den första och enda djurskyddsorganisationen i landet.

Lilongwe är huvudstaden i Malawi, Afrikas fattigaste land. Av landets ca 16 miljoner invånare bor ca 700 000 i huvudstaden. För dessa invånare tillhandahåller LSPCA den enda veterinärverksamheten med jourverksamhet – utöver ordinarie öppettider finns veterinär tillgänglig på telefon dygnet runt, alla dagar i veckan.

Organisationen har under de senaste månaderna genomgått en ganska omfattande förändring: Man har tillsatt en ny verksamhetsledare, en ny huvudveterinär och sist men definitivt inte minst har man flyttat verksamheten från att vara inhyrd i en liten, trång villabyggnad till större mer ändamålsändliga lokaler.

Själva veterinärkliniken är utrustad med gasnarkos, ett internlabb samt Malawis enda röntgenapparat för djur! Vid operationer saknas dock övervakning utöver den manuella, och det finns inte heller någon operationslampa...

Det går inte heller att köpa ”slides” till analysinstrumentet på internlabbet, utan man är beroende av att besökare eller anställda kan köpa detta i t.ex. Sydafrika eller Zimbabwe. Under min vistelse skickades blodprover därför till ett humanlaboratorium, vilket fungerade bra – så länge mannen som drev laboratoriet var inne, vill säga.

Röntgenapparaten var helt nyinköpt – d.v.s. bättre begagnad och analog. Eftersom det kommer ta ett litet tag innan man provat sig fram till optimala exponeringsvärden blir det sannolikt många plåtar för sköterskorna att framkalla den närmaste tiden.

Utöver kliniken i huvudstaden bedrivs en ambulerande verksamhet i form av ”Farm Days” och ”Spay Days”. Under en Farm Day undersöks och behandlas nötkreatur, åsnor, getter, fjäderfä och någon enstaka gris. Under Spay Days kastreras katter och hundar på löpande band. Dagen innan en Farm Day eller Spay Day annonseras tillställningen i byn genom ”mun-mot-mun”-metoden; en medarbetare åker ut till orten, letar upp en lämplig uppställningsplats för den mobila kliniken och pratar med byinvånarna. Dagen efter packas utrustning upp på ett torg eller på ett fält – och så väntar man på att folk och få dyker upp.

LSPCA bedriver även adoptionsverksamhet för hund och katt. I april fanns ett trettiotal hundar och ett tjugotal katter vilka väntade på adoption – fler djur ryms i stort sett inte. Djuren har omhändertagits antingen som hemlösa eller, vilket tyvärr är vanligare, så har de beslagtogs av illegala försäljare.

I Malawi är det olagligt att sälja djur på gatorna, men så gott som dagligen ser man försäljare av hund- och kattungar vid vägkanterna i staden. Ungarna är ofta yngre än 8 veckor och de är ibland stulna. Även fjäderfä är vanliga saluvaror i vägkanten.

LSPCA är den enda befintliga organisationen som, i samarbete med den lokala polisen, arbetar med konfiskering av illegalt sålda djur.

Sammanfattningsvis var besöket i Malawi förstås fantastiskt! Det finns mycket fattigdom och mycket att arbeta med inom djurhållning och djurskydd, men det fanns även mycket som imponerade stort. Den rikaste delen av befolkningen är de enda som har råd att bo i huvudstaden, varvid fattigdomen inte är särskilt slående när man vistas i stadsmiljö. LSPCAs klinik håller förstås inte västerländsk standard vad gäller utrustning och teknik, men de resurser som finns att tillgå räcker en god bit på väg. Kompetensen hos veterinärer, sköterskor och övrig personal imponerade också stort.

Malawi marknadsförs som ”The warm heart of Africa”. Efter mötet med landet kan jag inte annat än att hålla med.

Anna Eriksson

